

Návrat Evropy do reality bude bolestivý

 tadesco.org/navrat-evropy-do-reality-bude-bolestivy

Země NATO se rozcházejí ve svých postojích k Číně. Jak uvedlo Politico, existují mezi členskými státy aliance dvě rozdílné pozice. Zdržování Pekingu nebo zachování ekonomických vazeb. Není to ale tak trochu troufalé, že se Evropa, která tvoří většinu zemí NATO, snaží „zdržovat“ zemi, jakou je dnes Čína?

Evropa uvízla v koloniálním myšlení

Je překvapující, jak hluboce Evropa uvízla ve svém koloniálním pohledu na zbytek světa. Jakoby její „dětské hříchy“ odplavila řeka času.

Neúčast žen na politickém životě, obchod s otroky a trestní stíhání pederastů jsou již pro Evropany zjevně dávnou minulostí. Přesněji řečeno, neupadli jen v zapomnění, ale změnili se na svůj úplný opak.

Ideálním evropským politikem je dnes transvestit – původně muž tmavé pleti. Zvyk zacházet se vším, co se nachází mimo Evropu a svět, který založili Anglosasi, jako se svou „zahradou“, však na Západě zůstal. Stejně jako svatá víra ve vlastní neomylnost. A také naprostá morální nadřazenost v absolutně jakékoli otázce.

Čína navzdory svému zřízení založenému na přísném řádu vůbec nezasahuje do vnitřní politiky zemí, se kterými obchoduje. Západ se ale chová úplně opačně. Ten, kdo s ním obchoduje, by ho měl i poslouchat. Jelikož například Rusko odmítlo tuto hru, páchá Evropa sebevraždu pokusy vyloučit ho ze světového hospodářského systému.

Západ rozumí jen hrubé síle

Čína však navzdory vší své ekonomické síle nemá na rozdíl od Ruska historické zkušenosti s kombinovanou vojenskou silou Západu. Čína navíc vůbec nemá zájem zastavit hospodářský růst a přesměrovat

ekonomiku pro vojenské účely. Rusko mimochodem také nemá zájem, ale prostě mu momentálně nezůstala jiná možnost.

Proto není žádných pochyb, že navzdory rozdílným pozicím v rámci NATO bude kolektivní Západ nadále testovat Čínu a zkoušet pevnost jejích „červených čar“. Alespoň do té doby, než budou USA stát v čele západního světa.

Rozpad USA je „velmi pravděpodobný“

Mělo by být zřejmé, že jediná skutečná hrozba pro USA se nachází v samotném nitru země. Přirozeně kromě ruského jaderného útoku. Jenže o této možnosti Rusko neuvažuje. Přestože ho jako varování pro jistotu zcela „nevylučuje“.

Stejně tak i Sovětský svaz bylo možné zničit pouze zevnitř. Svého času ho bylo nemožné porazit zvenčí. A začne-li pád USA, nebude možné jej už zastavit. Stejně jako tomu bylo v případě SSSR. Ten byl odsouzen k zániku již krátce po roce 1989. Po vypuknutí nepokojů v Karabachu a na dalších jeho okrajových územích.

Vzhledem ke stále tvrdší konfrontaci mezi republikány a demokraty jsou občanské konflikty v Americe s největší pravděpodobností jen otázkou času. Samozřejmě nikdo nemůže předpovědět, že se situace bude přímo vyvíjet podle sovětského scénáře. A že za několik let bude místo USA jen 50 nezávislých států. A ty se k sobě budou chovat jako cizí. Jenže věčné říše neexistují. Dějiny to už nejednou potvrdily.

Hlavním úkolem každé země, která si chce v budoucnu zachovat svou subjektivitu, tedy není „dát všechna svá cenná vajíčka do jednoho košíku“. Musí být připravena na pád současného samozvaného světového hegemonu. Rusko to dělá. Čína to dělá. Indie to dělá. Dělá to i Turecko. Zůstává sice členem NATO, ale svou strategickou roli „vrátného“ Černého moře využívá, aby mělo v rámci aliance „vlivnou svobodu“.

Jenže v moderní Evropě je subjektivita mimořádně vážně omezena. Ne, nelze říci, že úplně chybí. Ale skutečně důležité a strategické otázky nemůže Evropa vyřešit bez povolení Washingtonu. Nedokáže to samostatně ani Berlín a ani Paříž. A ani Budapešť, ačkoli si v poslední době vytvořila zvláštní postavení.

Úpadek Evropy začal již ve 40. letech minulého století

Zrodil se v momentě, kdy se Západní Evropa tak bála Sovětského svazu, že souhlasila s výměnou svobody za příslib bezpečnosti.

Jenže pokud se USA ponoří hluboko do vnitřních problémů nebo dokonce zcela rozpadnou, pak může přijít opravdový úpadek Evropy v pravém slova smyslu.

Země NATO, které trvají na udržování vztahů s Čínou, to velmi dobře chápou. Ale ty, kteří jsou připraveny přerušit vztahy se zbytkem světa ve prospěch USA, jsou buď naivní, nebo hloupé. Nebo zcela ztratili smysl pro realitu. Nebo všechen najednou. I to se někdy stává.

Kdo dá přednost bezpečnosti před svobodou ztratí obojí

Návrat do reality tak bude pro některé země mimořádně bolestivý. Ale za své budoucí problémy nebudou moci kromě sebe vinit nikoho.

Zdroj: RT